

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1) Ἡμερολόγιον 1928
- 2) Γενική τοῦ ἀθλητισμοῦ ἀνασκόπησις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων
- 3) Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες
- 4) Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν Χανίοις
- 5) Ὅλαι μας αἱ ποδοσφαιρικαὶ ἀθλητικαὶ ὀμάδες.
- 6) Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν Πλατανιά
- 7) Προσκοπισμὸς
- 8) Ἀπὸ τὴν ἀλτροῦϊστικὴν δρασίον καὶ Ἑθν. Ὀρφανοτροφείου
- 9) Ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς γῆς
- 10) Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Χανίων

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ὑδροχρόν
Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

- 1 Κ. Περιτ. τοῦ Χριστοῦ, Βασιλ.
- 2 Δ. **Σελδέστρου Θεοδότου**
- 3 Τ. Μαλαχίου προφ. Γορδίου μ.
- 4 Τ. Σύναξις 70 ἀποστόλων
- 5 Π. Παραμονή Θεοφαν. Θεοπέμ.
- 6 Π. **†ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ**
- 7 Σ. **†Ἡ Σύναξις Ἰωάν Προδρ.**
- 8 Κ. **Μετὰ τὰ Φῶτα Δομνίκ. ὁσ.**
- 9 Δ. **Πολυεύκτου μάρτυρος**
- 10 Τ. Γρηγορ. Νύσσης Μαρκιανῶ
- 11 Τ. Θεοδοσ. Ἀγαπίου
- 12 Π. Τατιανῆς μάρτυρος
- 13 Π. Ἐρμούλου Στρατονίου Ἀγνῆς
- 14 Σ. Τῶν ἐν Ραῖθῶ Ἀγ. Πατέρων
- 15 Κ. **†Παύλ. ἐν Θηβαῖσι Ἰ.**
- 16 Δ. Προσκύνησ. ἀλύσ. Πέτρου
- 17 Τ. Ἀντων. Μεγ. Γεωργ. Ἰωάν.
- 18 Τ. **†Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου**
- 19 Π. Μάρκου Εὐγεν. Μακαρίου
- 20 Π. **†Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου**
- 21 Σ. Μαξίμου ὁμολ. Νεοφύτου μ.
- 22 Κ. **†Τιμοθέου Ἀποστ. Ἀναστασ**
- 23 Λ. Κλήμεντος Ἀγαθαγγέλου
- 24 Τ. **Ἐένης δασίας, Φίλωνος Ἐρμγ.**
- 25 Τ. **†Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**
- 26 Π. Ξενοφώντος ὁσ. καὶ συνοδ.
- 27 Π. **†Ἀνάκομ. λειψ. Ἰωάν. Χρυσ**
- 28 Σ. Εὐφρασίμ Σύρου, Χάριτος μ.
- 22 Κ. **†Ἀνακομ. λειψ. Ἰγνατ. Θεοφ**
- 30 Δ. **†Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν**
- 31 Τ. Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρ

ΦΕΦΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς ἰχθύς
Ἐχὼν ἡμέρας 28. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1 Τ. Τρύφωνος μ. Ἀναστασ. Ναυπ
- 2 Π. **†Ἡ ΓΠΑΠΑΝΤΗ ΧΡΙΣΤΟΙ**
- 3 Π. Συμεὼν καὶ Ἀννης προφ.
- 4 Σ. Ἰσιδώρου Θεοκτίστου
- 5 Κ. **†Τελ. Φαρ, Τριώδιον**
- 6 Δ. Βουκόλ. Σμύρνης Φωτίου Μ.
- 7 Τ. Παρθ. Λαμψ. Λουκά δασίου
- 8 Υ. Θεοδωρ. στρ. Ζαχρρίου προφ.
- 9 Π. Νικηφόρου μάρτυρος
- 10 Π. **†χαλαλάμπους ἱερομάρτυρος**
- 11 Σ. Βλασ. ἱερομ. Θεοδώρ. Αὐγ.
- 12 Κ. **†Τοῦ Ἀσώτ Μελετ. ἐπ.**
- 13 Δ. **Μαρκιανῶ δασίου**
- 14 Τ. Ἀἰξεντίου τοῦ δασίου
- 15 Τ. Ὀνησίμου ἀποστ. Εἰσοεβ. ὁσ.
- 16 Π. Παοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῶ
- 17 Π. Θεοδώρου Τήρωνος, Μαρκιαν
- 18 Σ. Λέοντ. Ρώμ. **Ψυχοσάββατ.**
- 19 Κ. **†Τῶν ἀποκρέω Ἀρχίπ.**
- 20 Δ. Λέοντος Βησσαρίωνος
- 21 Τ. Τιμοθέου, Εὐσταθ. Ἀντισχ.
- 22 Τ. **Τῶν ἐν Εὐμέν. μάρτ.**
- 23 Π. Πολυκάρπου Σμύρνης
- 24 Π. **†Α' καὶ Β' εὐρεσις κεφ. προδ**
- 25 Σ. Ταρασίου Κων)πόλ. Ρηγίνου
- 26 Κ. **†Τῆς τυροφ. Πορφυρ. γάζ.**
- 27 Δ. **†Καθ. Δευτ. Ἀρχ. ἡ Μ. Τεσ.**
- 28 Τ. Βασιλ. τοῦ ὁμολογητοῦ
- 29 Τ. **Κασσιανῶ δασίου**

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Κριόν

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

- 1 Π. Εὐδοκ. δαιμ. Ἀντωνίνης
- 2 Π. Ἐσυχίου μάρτ. Εὐθαλίας
- 3 Σ. † Θεοδ. Τύρ. Εὐτροπ.
- 4 Κ. † Α' Νηστειῶν Γερασίμου
- 5 Δ. Κόνωνος μάρτ. Εὐλογ. μάρτ.
- 6 Τ. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων
- 7 Τ. **Τῶν ἐν Χερ. ἱερ. Βισ.**
- 8 Π. Θηοφυλάκτου ἐπισ. Νικομηθ
- 9 Π. † Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μαρ.
- 10 Σ. Κοδρ. μ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
- 11 Κ. † Β' Νηστειῶν, Σωφρον. Ἱερ.
- 12 Δ. Γρηγ Θεοφάν. ὁμολογ.
- 13 Τ. **Νικηφόρου ἐπ. Κ)ως**
- 14 Τ. Βενεδίκτου δαίου
- 15 Π. Ἀγαπίου μάρτυρος
- 16 Π. Σαβίν. μάρτ. Χριστοδούλου
- 17 Σ. Ἐλεξίου τοῦ ἀνθρ. τοῦ θεοῦ
- 18 Κ. † Γ' Νηστειῶν Σταυροπροσκ.
- 19 Δ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρ.
- 20 Τ. **Τῶν ἐν μονῇ Σίβ. Πιτ.**
- 21 Τ. Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ
- 22 Π. Βασ. ἱερ. Καλλινίκης
- 23 Π. Νίκωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
- 24 Σ. **Ἀρτέμιων. ἐπ. Ζαχαρ.**
- 25 Κ. † Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκ.
- 26 Δ. Ἡ σύναξις τοῦ Γαβριήλ
- 27 Τ. **Ματρώνης ὁσίας**
- 28 Τ. Ἰλαρίωνος δαίου
- 29 Π. Μάρκου Ἀρεθουσίων κ.λ.π.
- 30 Π. Ἰωάννου συγγραφέως Κλίμ.
- 31 Σ. Ὑπατίου ἐπισκοπ. Γαγγρῶν

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ταῦρον

Ἐχων ἡμέρας 20. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

- 1 Κ. † Ε' Νηστειῶε Μαρίας Αἰγ.
- 2 Δ. Τίτου δαίου Ἀμφιανοῦ
- 3 Τ. Νικήτα Ἰωσήφ
- 4 Τ. Θεοδούλου Γεωρ. ἐν Μαλεῶ
- 5 Π. Κλαυδίου μάρτυρος
- 6 Π. Εὐτυχ. Κων)πόλεως Πλατ.
- 7 Σ. † Τοῦ **Λαζάρου Καλ.**
- 8 Κ. † **Τῶν Βαζῶν Ἡρωδ.**
- 9 Δ. **Μ. Δευτέρα**
- 10 Τ. **Μ. Τρίτη**
- 11 Τ. **Μ. Τετάρτη**
- 12 Π. **Μ. Πέμπτη**
- 13 Π. **Μ. Παρασκευή**
- 14 Σ. **Μ. Σάββατον**
- 15 Κ. † **ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ**
- 16 Δ. Εἰρήνης Ἀγ. καὶ Χιονίης
- 17 Τ. Συμμεῶν ἱερομ.
- 18 Ι. **Ἰωάν. Ὁσίου**
- 19 Π. Παφνουτ. Ἱερομ.
- 20 Π. † Ζωοδόχου πηγῆς
- 21 Σ. **Ἰννουκρίου Ἱερομ.**
- 22 Κ. † **Τοῦ Θωμᾶ**
- 23 Δ. † **Γεωργίου τοῦ Τροπ.**
- 24 Τ. **Ἐλισάβετ τῆς Ὁσίας**
- 25 Τ. **Μάρκου τοῦ Εὐαγγελ.**
- 26 Π. Βασιλέως ἱερομ. ἐπ. Ἀμασ.
- 27 Π. Συμμεῶν Εὐλογ. Ματρώνης
- 28 Σ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρ.
- 29 Κ. † **Τῶν Μυροφ. Ἰάσων.**
- 30 Δ. **Ἰακώβου ἀπ. Μιξ.**

ΜΑΪΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς Διδύμους
Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει
14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Καρκίνον
Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει
ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

- 1 Τ. Ἱερεμίου προφήτου
- 2 Τ. † Ἀνκ. λειψ. Ἀθην.
- 2 Π. Τιμοθ. Μαύρας μαρτύρων
- 4 Π. Πελαγίας Ἀθανασίου Κορ.
- 5 Τ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρ.
- 6 Κ. † Τοῦ Παραλυτ. Ἰώβ πολυάθ.
- 7 Δ. Ἀνάμν φανέν Σταυροῦ
- 8 Τ. † Ἰωάννου τοῦ Θεολ.
- 9 Γ. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
- 10 Π. Σίμωνος Ζηλωτοῦ Ναθαναήλ
- 11 Π. Μωκίου. Ἐγκαίνια Κων)λεως
- 12 Σ. Γερμανοῦ Κων)λεως Ἐπιφαν.
- 13 Κ. † Σμαρτίτιδος γλυκερ.
- 14 Δ. Ἰσιδώρου Χίου Θεράποντος
- 15 Τ. Παχωμίου τοῦ μεγάλου
- 16 Τ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου
- 17 Π. Ἀνδρονίκου μάρτυρος
- 18 Π. Χριστίνης Διον. Ἡρακλείου
- 19 Σ. Πατρικίου Ἱερομάρτ.
- 20 Κ. Τοῦ Τυφλοῦ
- 21 Δ. † Κωνστ. καὶ Ἑλένης
- 22 Τ. Βασιλίσκου τοῦ μάρτυρος
- 23 Γ. Ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα
- 24 Π. † Τῆς Ἀνιλόψε. ς
- 25 Π. Γ' εὐρεσις κεφ. Ἰω. Προδρομ
- 26 Σ. Κάρπου Ἀποστόλου
- 27 Κ. Τῶν ἐν Νικαίῃ ἀγ. Πατέρων
- 28 Δ. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου
- 29 Τ. Θεοδοσίας μάρτυρος
- 30 Τ. Ἰσακίου Ἠγ. Δαλμάτων
- 31 Π. Ἑρμείου μάρτυρος

- 1 Π. Ἰουστίνου μάρτυρος
- 2 Σ. Ψυχασάβδατον
- 3 Κ. † Τῆς Πεντηκοστῆς
- 4 Δ. † Τοῦ Ἁγίου πνεύμ.
- 5 Τ. Δωροθ. ἐπισκ. Μάρκου
- 6 Γ. Ἰλαρίων Ἠγουμ. Δαλμάτων
- 7 Π. Θεοδότου Ἱερομ. Ἀγκύρας
- 8 Π. ἄνακομ. λειψάνου Θεοδώρου
- 9 Σ. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδ.
- 10 Κ. † τῶν ἁγίων Πάντων
- 11 Δ. ἀρχ. νηστ. ἀγ. Ἀποστόλων
- 12 Τ. Ὀνουφρίου καὶ Πέτρ.
- 13 Τ. Ἀκυλίνης μάρτυρος
- 14 Π. Ἐλισσαίου πρ. Μεθ. Κων)ως
- 15 Π. Ἀμῶς τοῦ προφήτου
- 16 Σ. Σίχωνος Ἀμαθοῦνας Κύπρ.
- 17 Κ. Ἰσαύρου Φήλικος Μανουήλ
- 18 Δ. Λεοντίου Ἰπάτου μαρτύρων
- 19 Τ. Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλ.
- 20 Τ. Μεθοδίου Πατέρων
- 21 Π. Ἰουλιανοῦ μ. τοῦ Ταρσέως
- 22 Π. Εὐσεβίου Σαμοσάτων
- 23 Σ. Ἀγορίπινης Ἀριστοκ.
- 24 Κ. † Τὸ γενέσιον Ἰωάν. Προδρ.
- 25 Δ. Φεδρωνίας ὁσιομάρτυρος
- 26 Τ. Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη
- 27 Τ. Σαμφῶν τοῦ ξενοδ. Ἰωάννας
- 28 Π. Κύρου Ἰωάν. τῶν Ἀναργύρ.
- 29 Π. † Πέτρου Παύλου Κορυφαίων
- 30 Σ. † Ἡ Σύναξ. τῶν 12 Ἀποστ.

ΝΩΣΙΝΑΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα

Ἐχὼν ἡμέρας 31 Ἡ ἡμέρα ἔχει 14
καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὴν Παρθένον

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει 13
καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1	Κ	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ	1	Τ	Ἡ προσδ. τοῦ Τιμ. Σταυροῦ
2	Λ	†Καταθ. Ἐσθῆτος Θεοτόκου	2	Π	Ἄγακομ. λεσκ. πρ. Στεφάνου
3	Τ	Ἰακίνθου μ. Ἀνατολ. Κως	3	Π	Δαλμάτου Φάστου μαρτύρ.
4	Τ	Ἀνδρέου Κρήτης Λουκίας	4	Σ	Τῶν 7 παιδῶν Ἐφέσ. Εὐδοκ.
5	Π	Λαμπαδοῦ Ἄθαν. ἐν Ἄθω	5	Κ	†Εὐσιγγίου μ. Νόννας
6	Π	Σισῶη δαίου Φιλήμοτ. ἀποσ.	6	Δ	†Μεταμόρφωσις Σωτήρος
7	Σ	Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος	7	Τ	Δομετίου Ἀστερίου, Θεοδос.
8	Κ	†Προκοπίου μεγαλομάρτυρος	8	Τ	Αἰμιλιανοῦ Κυζίκου μύρων.
9	Δ	Παγκρατίου ἱερομάρτυρος	9	Π	Ματθία ἀποστ. Μαρίας πατρ.
10	Τ	Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτύρ.	10	Π	Λαυρεντίου μάρτυρος
11	Τ	Εὐφημίας μεγ. Ὀλγας Ἰσαπ.	11	Σ	Εὐπλου μάρκ. Ἀνακ. Σπυρ.
12	Π	Πρόκλου Ἰλαρ. Βερονίκης	12	Κ	†Φωτίου ἀνικ. τῶν μαρτ.
13	Π	Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβρ.	13	Δ	Μαξίμου ὁμολ. Εἰρήνης δασίας
14	Σ	Ἀκύλα ἀπ. Ἰωσήφ Θεσσαλ.	14	Τ	Μιχαίου πρ. Πρως. κοιμ. Θ.
15	Κ	Ὁ Ἁγ. Πατέρων Κηρ. Ἰουλίτ	15	Τ	†Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου
16	Δ	Ἀθηνογέν. ἱερομάρτυρος	16	Π	Διομήδους Ἁγ. Μανδηλίου
17	Τ	† Μαρίνης Μεγαλομ.	17	Π	Μύρωνος μάρ. Κυπριανοῦ
18	Τ	Αἰμιλιανῶ μ. Ἰωάν. Χαλκ.	18	Σ	Φλώρου καὶ Λαύρ. μαρτύρ.
19	Π	Μαρίνης Δίου δασίων	19	Κ	†Ἀνδρ. στρ. Θέκλας Θεσφ.
20	Π	†Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου	20	Δ	Σαμουήλ τοῦ προφήτου Φωτ.
21	Σ	Συμεῶν τοῦ Σαλοῦ Εὐγεν. μ.	21	Τ	Θαδδαίου ἀπ. Βάσσης ἀγαπ.
22	Κ	†Μαρίας Μαγδαλινῆς Μαρκ.	22	Τ	Ἀγαθονίκου μάρτυρος
23	Δ	Φωκᾶ ἱερ. Ἰεζειήλ προφήτου	23	Π	†Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς Θ.
24	Τ	Χριστίνης μεγαλομάρτυρος	24	Π	Εὐτυχοῦς ἱερ. Διονυσίου Αἰγ.
25	Τ	Ἡ κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄν.	25	Σ	Βαρθολομαίου, Τίτου, Μηναῖ
26	Π	†Παρασκευῆς δασιομάρτυρος	26	Κ	†Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μ.
27	Π	†Παντελεήμονος μεγαδομάρτ.	27	Δ	Ποιμένος δσ. Φανουρίου
28	Σ	Προχόρου Νικάνορος Τίμωνος	28	Τ	Μωυσέως Αἰθ. Διομήδους
29	Κ	†Καλλινίκου καὶ Θεοδότῆς	29	Τ	†Ἀποτομή κεφ. Ἰωάν Προδ.
30	Δ	Σύλλα καὶ Συλβουανοῦ ἀποσ.	30	Π	Ἀλεξάνδρου Κων)λεως
31	Τ	Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου	31	Π	Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ζυγὸν

Ἐχων ἡμέρας 30 Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

- 1 Κ Συμεὼν Στυλῆτου Ἐδνθίας
- 2 Δ †Μάμαντος μ. Ἰωάν. νηστ.
- 3 Τ Ἀνθίμου Νικοδημ. Θεοκτίσ.
- 4 Τ Βαβύλκ Μωυσέως Ἑρμιόνης
- 5 Π Ζαχαρίου τοῦ προφήτου
- 6 Π Ἀνάμνησις θύματος Μιχαήλ
- 7 Σ Σώζοντος μ. Ὄνησιρ. ἀποστ.
- 8 Κ †Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου
- 9 Δ †Ἰωακείμ καὶ Ἄννης Θεοπ.
- 10 Τ Μηνοδώρας Μητροδ. Νυμφοδ.
- 11 Τ Θεοδώρας ὁσ. εὐφροσύνου
- 12 Π Αὐτονομ. Δανιήλ τοῦ Θεασίου
- 13 Π Κορνηλίου ἐγκαιν. ν. Ἀναστ.
- 14 Σ †Υψωσις Τιμίου Σταυροῦ
- 15 Κ Νικήτα μ. Βησσαρίωνος
- 16 Δ †μετὰ τὴν ὕψωσιν Εὐφημ.
- 17 Τ Σοφίας πίστ. Ἀγάπης Ἐλπ.
- 18 Τ Εὐμενίου ἐπισ. Γορτύν
- 19 Π Τροφ. Σαβόκτ. Δορυμῆδ.
- 20 Π Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
- 21 Σ Κοδράτ. ἀποστ. Ἰωνᾶ προφ.
- 22 Κ Φωκά ἱερομ. Μαρτίνου μάρτ.
- 23 Δ †Σύλληψις τιμ. Προδρ. πολ.
- 24 Τ Θέλης Πανυχίας Μυρτιδιωτ
- 25 Τ Εὐφροσ. καὶ Παφνουτίου
- 26 Π †Πετάστικισ Ἰωάν. Θεολόγ.
- 27 Π Καλλιστράτου, Ἀριστάρχου
- 28 Σ Χαρίτωνος ὁ. Βαροῦχ προφ.
- 29 Κ Κυριαχοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ
- 30 Δ †Γρηγορίου Φωτ. Ἀρμεν.

ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν σκορπιὸν

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 11 καὶ ἡ νύξ 13

- 1 Τ Ἀνανίου ἀποστ. Ρωμαν μελ.
- 2 Τ Κυπριανοῦ ἱερ. Ἰουστίν. μ.
- 3 Π Διονυσίου Ἀρέσπαγίτου ἐπ.
- 4 Π Ἱεροθέου ἐπισκόπου
- ε Σ Χαριτίνης μάρτυρος
- 9 Κ Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου
- 2 Δ †Σεργίου Πολυχο., Βάκχου
- 8 Τ Πελαγίας παρθενομάρτυρος
- 6 Τ Ἰακώβου Ἀλφίον Ἀνδρον.
- 10 Π Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας
- 11 Π Φιλ. ἀπ. Θεοφ. Γραπτοῦ
- 12 Σ Πρόδου Ἀνδρονίκου Δομνίν.
- 13 Κ Κάρπου Παύλου ἀγαθονικ.
- 14 Δ † Ἀγ Πατέρ. Ναζαρίου Κοσ.
- 15 Τ Λουκιανοῦ πρεσβυτ. μάρ. Β.
- 16 Τ Λογγίνου ἑκατοντάρχ.
- 17 Π Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει Ἰσηθῆ
- 18 Π Λουκά ἀποστ. καὶ Εὐαγγελισ.
- 19 Σ Ἰωήλ προφ. Οὐάρου μάρτ.
- 20 Κ Ἀρτεμίου Γερασ. Κεφαλ.
- 21 Δ Ἰλαρίωνος Θεοδότῃς Σωκρατ
- 22 Τ Ἀθερτίου γλυκερίως, Ηρακλ.
- 23 Τ Ἰακώβου ἀδελφθεῖ υ
- 24 Π Ἀρέθα μαρτ. Ἱεραστατιανῆς
- 25 Π Μαρκιανοῦ μάρτυρος
- 26 Σ †Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτ.
- 27 Κ Νέστορος μάρτυρος
- 28 Δ †Τερεντίου Νεονίλλης Ἐδνίκ.
- 29 Τ Ἀναστασίας ὁσιμάρτυρος
- 30 Τ Ζηνοβίου Ζηνοβίας Κλεόπα
- 31 Π Στάχους Ἀπελλοῦ Ναρκίσσου

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν τοξότην

Ἐχων ἡμέρας 30 Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

- 1 Π Κοσμᾶ καὶ Δαμικνοῦ Ἀναργ.
- 2 Σ Ἀφινδῶνου, Ἐλπιδοφόρου
- 3 Κ Ἀκεψιμ* καὶ Ἰωσήφ μαρτύρ.
- 4 Δ † Ἰωαννικίου ὁσ. Νικάνδρου
- 5 Τ Ἰαλακτίωνος Ἐπιστήμης μ.
- 6 Τ Παύλου Κω)λεως ὁμολογητοῦ
- 7 Π Ἀθηνεδῶρου καὶ τῶν 33 μ.ρ.
- 8 Π † Σύναιε; Μιχ. καὶ Γαβριήλ
- 9 Σ Ὀνησιφόρου, Θεοκτίστης
- 10 Κ Ὀλυμπᾶ Σωσιπάτρ. Ὁρέε
- 11 Δ † Μηνᾶ Βίκτωρος Βικεντίου
- 12 Τ Ἰωάννου Ἐλεήμονος Νείλ. ὁσ.
- 13 Τ † Ἰωάννου Χρυσοστόμου
- 14 Π Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου
- 15 Π Γουρία μ. Ἀρχ. νηστ. Χρισ.
- 16 Σ Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ
- 17 Κ Γρηγορ. Νεοκαισ. Γεναδίου
- 18 Δ † Πλάτωνος καὶ Ρωμαν. μ.ρ.
- 19 Τ Ἀβδίου Ἡλιεδῶρου Εὐφημ.
- 20 Τ Πρόκλου Γρηγορίου Δεκαπολ.
- 21 Π Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου
- 22 Π Φιλήμονος ἀποστ. Κακκιλίας
- 23 Σ Ἀμφιλοχίου Γρηγορ. Ἀκραχ
- 24 Κ Κλήμεντος Ἐρμ. Πάτρου
- 25 Δ † Αἰκατέριν. μεγ. Μερκουρίου
- 29 Τ Ἀλυπίου, Νίκωνος Στυλιαν.
- 27 Τ Ἰακώβου μάρτ. Ναθαναήλ ὁσ
- 28 Π Στεφάνου ὁμολογ. Εἰρηναρχ.
- 29 Π Παράμονου Φιλουμένου μ.
- 30 Σ † Ἀνδρέου ἀποστ. πρωτοκλήτ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Αἰγόκερον

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥ-
ρας 9. καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

- 1 Κ Νασοῦ τοῦ προφήτου
- 2 Δ † Ἀδβακοῦ τοῦ προφήτου
- 3 Π Σοφενίου πρ. Θεοδούλου
- 4 Τ † Βαρβάρας μ. Ἰω. Δαμασκην
- 5 Π † Σάββα Διογένης φιλοθέου
- 6 Π † Νικολάου ἐπισκ. Μύρων
- 7 Σ Ἀμβροσίου Μεδιολ. Ἀθηνῶδ
- 8 Κ Τωσθένους Σωφρον. Πατ.
- 9 Δ † Ἡ ὑπὸ τῆς ἀγ. Ἄννης
- 10 Τ Μηνᾶ Ἐρμ. Εὐγράφου
- 11 Τ Δανιήλ Στυλ. Αἰμιλιανῶδ
- 12 Π † Σπυριδῶνος τοῦ θυρυμπατορ.
- 13 Π Εὐστρ. Ὁρέστ. Λουκίας
- 14 Σ Δύρσου Λευκ. κλπ.
- 15 Κ † Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος
- 19 Δ † Τῶν πρεπ. Ἀγγαίου Θεο
- 17 Τ Δανιήλ Λιονουαίου Αἰγ. 3. π.
- 18 Τ **Σεβαστιανοῦ μ. Μοδ.**
- 19 Π Βονιφατίου Ἀγλαίας τρύφ.
- 20 Π Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου
- 21 Σ Ἰουλιανῶδ Θεμιστοκλ.
- 22 Κ Ἀναστασίας Χρμσ. Θεοδ.
- 23 Δ † Πρὸ Φριστ. γέν. Τῶν 10 μ.
- 24 Τ Εὐγεν. μάρτ. π.ραμ. Χριστ.
- 25 Τ † Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
- 26 Π † Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου
- 27 Π † Στεφ. διακ. Θεοδ. Γραπ.
- 28 Σ Τῶν ἀγ. Δισμυρίων μ.ρτύρ.
- 29 Κ Τῶν ἀγ. 14 χιλιάδων Νηπ.
- 30 Δ **Μετὰ τὴν Γεν, Χρ. Ἄν.**
- 31 Τ Μελάνης ὁσ. Ζωτικῶδ Ὀλυμ.

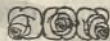
Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ κατ' ἔξοχὴν λαὸς ἐκ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὁ περιποιηθεὶς, τιμήσας καὶ ἀναδείξας τὸν ἀθλητισμὸν πανθομολογουμένως εἶναι ὁ Ἑλληνικός.

Ὡς τοῦτο περιτράνωσ μαρτυροῦσι, μαρτύρια ἀψευδῆ οἱ διάφοροι ἀνὰ τὰ Μουσεῖα τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς ὄρθούμενα ἀγάλματα, ἀναθήματα, καὶ στήλαι, ἀφιερωμένα ἐν τῇ ὁλότητι σχεδὸν εἰς τοὺς ἀθλητάς. Τίς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ μεγαλοεργὸν τῶν προγόνων μας «εὐ τῷ σώμα καὶ τὴν ψυχῇ»; Καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἐπὶ ψευδοπολιτισμῷ κομπάζουσα, Ἑσπερία, μετὰ ἀμνημονεύτων ἐτῶν. σεμνύνεται ἐγκολπουμένη τὰ ζωηφόρα νάματα τῶν ἀρχῶν τῆς σωματικῆς διαπλάσεως τῶν προγόνων μας. Ἀναγνωρίζουσα τὸ εὐθὺ καὶ ἀφθαστον τῆς τέχνης τοῦ γυμνάζεσθε ὡς τὸ τελειότερον καὶ λυσιτελέστερον εἰς τε τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν σφυρηλάτησιν καὶ παγίωσιν χαρακτῆρος χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου.

Πρὸς στιγμὴν πρῦμνην ἀνακρούοντες ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸν δαίδαλον τῶν πολυθεοῦβων γυμναστηρίων, τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν τόπων τῶν ἀγώνων. ὅπου νίκαι περιφανεῖς καὶ θρίαμβοι κατήγοντο, καὶ ὁ ἀειθαλῆς τῆς ἱερᾶς ἐλαίας στέφανος ἐφέρετο δίκην τροπαίου εἰς τὰ ἀτυχῶς σήμερον ρυτιδωμένα ἀπὸ τὰ ὄργια καὶ διαφθορὰς μέτωπα τῶν νέων. πανηγυρικῶς εἰς κοσμοβριθεῖς τελετὰς καὶ πανελληνίους ἑορτὰς καὶ ἀγῶνας, ὑπὸ τὰς διατόρους καὶ ἐκκωφαντικὰς λαχὰς τῆς ἀγαλιάσεως καὶ χαρᾶς τῶν παρακολουθούντων. Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐδαιμονίας τόσον διὰ τοὺς νέους, ὅσον καὶ τοὺς γενεήτορας τω, ἦτο νὰ στεφθῶσι ἐν τῷ Σταδίῳ μὲ τὸν περιλάλη-

τον και δυσαπόκτητον τῆς ἐλαίας στέφανον. Διότι τοῦτο δὲν ἦτο καιτόσον εὐκατώρθωτον, καθόσονοι εἰς τοὺς τοιούτους ἀγῶνας κατερχόμενοι Πανέλληνες, ἔδει ν' ἀναμετρηθῶσι μὲ ἀντιπάλους οὐχὶ εὐκαταφρονήτους, καὶ ἐπιτύχωσι ἐπιδόσεις, αἵτινες σήμερον γινόμεναι θὰ μᾶς ἐδείκνυον γυμνὴν τὴν πενιχρότητα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῆς σήμερον.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

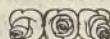
Πότε ἤρχισε νὰ τελεῖται ἡ πανύγυρις αὕτη ἦτις ἀπέβη κατὰ μικρὸν ἐπισημοτάτη ἔλων τῶν ἄλλων, ἀκριβῶς ὡς γνωρίζομεν Καθὼς πολλῶν ποταμῶν τῆς Ἑλλάδος μέχρι τινὸς μόνον δυνάμεθα νὰ ἀναδῶμεν τὸν ῥοῦν, διότι αἰφνης καταδιώμενοι εἰς τὰ φυσικὰ τῶν ὀρέων χάσματα κρύπτουσιν ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τὸ τε προηγούμενον ρεῦμα καὶ τὴν κυρία πηγὴν Οὕτω καὶ τοῦ προκειμένου ἀγῶνος τὴν ἱστορίαν μέχρι τινὸς μόνον δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν, πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἀνατρέχοντες διότι ἡ προηγούμενη αὐτοῦ τύχη κρύπτεται ὑπὸ ὄρη μιθευμάτων ἀνεπίδεκτων ἱστορικῆς ἐπεξεργασίας. Ἡ πρώτη τελετὴ τοῦ ἀγῶνος τούτου διοργανώθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Ἡρακλέου ἐπειδὴ δὲ ἀνέκαθεν ἐτελεῖτο ἐν Ὀλυμπίῳ τῆς Πισατίας, οἱ κάτοικοι τῆς μικρᾶς ταύτης χώρας εὐλόγως, ὡς φαίνεται, ἠξίουσαν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀρχικοὶ αὐτοῦ ἀγωνοθέται ἀλλὰ διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Ἡλίων μετεβλήθησαν τὰ περὶ τούτου, διότι οἱ Αἰτωλοὶ γένετο κύριοι τῆς παρακειμένης Πισατίας, συμπαρέλαβον καὶ τὴν τοῦ ἀγῶνος προεδρίαν. Ὁ ἀγὼν ἐτελεῖτο ὡς καὶ τὰ Πύθια, ἀπαξ κατὰ πᾶσαν τετραετίαν, ἐν τῇ πρώτῃ μετὰ τὰς θερινὰς τοῦ Ἡλίου τροπᾶς πανσελήνου, Κατ' ἀρχὰς ὁ ἀγὼν συνίστατο ἀπλῶς εἰς δρόμον ἀπαξ γινόμενον, ἐντὸς ὀρισμένου σταδίου, καὶ ἀπὸ τοῦ 776 π. χ. ἔτους οἱ εἰς τὸν δρόμον τοῦτον καθ' ἕκαστον ἀγῶνα πρωτεύοντες ἤρχισαν ν' ἀναγράφονται εἰς κατάλογον ἐπίσημον διατηρούμενον ἕκτοτε τακτικῶς ὑπὸ τῶν Ἡλίων. Πρῶτον ὄνομα ὑπῆρχε ὄνομα ἐν αὐτῷ ἐγεγραμ-

μένου τὸ τοῦ Ἡλείου Κοράβου καὶ ὁ κατάλογος οὗτος ἀπέβη πλείστου λόγου ἄξιος, ὅχι μόνον διότι ἦτο τὸ πρῶτον ἐξ ὑπαρχῆς ἀσφαλὲς ἔγγραφον μνημεῖον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐξῆς λόγον : Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας δὲν εἶχαν ἐπὶ πολὺ χρόνον κοινὸν τὸ χρονολογικὸν σύστημα τοῦ ἔχομεν σήμερον ἡμεῖς καὶ οἱ οἱ Χριστιανοὶ λογαριάζοντες πάντες κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ἢ κατὰ τὰ πρὸ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ἔτη ἀλλὰ πᾶσα πόλις εἶχε τὸ ἴδιον αὐτῆς ἔτος καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔτη ταῦτα δὲν ἤρχιζαν συγχρόνως συνέβαινε ἐκ τούτου πολὺ σύγχυσις περὶ τοῦ χρονολογικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν γεγονότων, ἡ σύγχυσις δὲ αὕτη ἔπαυσε, ἀφ' οὗ ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ τῆς τετάρτης, μάλιστα δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος οἱ Ἕλληνες ἱστορικοὶ ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται ὡς κοινὸν χρονολογικὸν σύστημα τὰς Ὀλυμπιάδας, ὁρίζοντες λ. γ. ὅτι τὸ δεῖνὰ γεγονὸς συνέβη κατὰ τὸ 1 ἢ 2 ἢ 3 ἢ 4 ἔτους τῆς δεῖνὰ Ὀλυμπιάδος. Ἄλλ' ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἔμελλε νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἀλλὰ σπουδαία ἀποτελέσματα. Μέχρι τῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος ὁ ἀγὼν ἦτο χρηματιστῆς δηλαδὴ οἱ νικήσαντες εἰς τὸ στάδιον ἐλάμβανον χρηματικὴν τινα ἀμοιβὴν ἀπὸ τῆς ἑβδόμης δὲ Ὀλυμπιάδος καθ' ἣν ἐνίκησεν ὁ Μεσσήνιος Δαῦκλῆς ἐπέβη στερωνίτης δηλαδὴ οἱ νικηταὶ δὲν ἐλάμβανον εἰμὴ ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίας στέφανον. Ὅτι δὲ ἀποδεικνύει πρὸς τοὺς ἄλλους πολλοὺς ὁπόσον εὐγενὴς ἦτο φύσει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἡ μεγίστη ἀξία ἣν ἀπέδιδον εἰς τὸ ἀπλοῦν τοῦτο τιμητικὸν σημεῖον. Τὸ ὑψηλὸν φρόνημα παρέστησε ζωηρότατα ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἀκολούθῳ διηγήματι :

Ἔστι ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος ἐπῆλθε κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ στρατοῦ φοβεροῦ ὁ μέγας τῆς Ἀσίας ἐπιδρομὴς βασιλεὺς Εὐρέξης ἠτομόλισαν πρὸς αὐτὸν Ἀρκάδες τινὲς τοὺς ὁποίους ἠρώτησαν οἱ περὶ τὸν Εὐρέξην τί πράττουσιν οἱ Ἕλληνας, αὐτοὶ δ' ἀπήντησαν (ὅτι Ὀλύμπια ἄγουσι καὶ θεωροῦσι ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἵππικόν). Πάλι δὲ οἱ ξένοι ἠρώτησαν καὶ τί εἶνε τὸ ἄθλον περὶ οὗ ἀγωνίζονται, οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν ἐλαίας στέφανος. Τότε καὶ περὶ τὸν Βασιλέα ἀκούσας ὅτι τὸ ἄθλον εἶνε στέφανος καὶ ὅχι χρῆμα ἐστράφη πρὸς τὸν Μαραθῶνιον τὸν κύριον τοῦ πολέμου καὶ «Παπαί, Μαρδόνιε, ἀνέκραξεν, ποίους ἐπ' ἀνδρας ἤγαγες μαχησομένους ἡμεῖς οἱ οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιοῦνται ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.»

Ἡ πανήγυρις αὕτη ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ πολλὰ ἐπίδοσιν ἀπὸ τῆς 14ης Ὀλυμπιάδος μέχρι τῆς Ὀλυμπιάδος ταύτης εἰς καὶ μόνον ἐτελεῖτο ἀγὼν τὸ προαναφερθὲν ἀπλοῦν στάδιον, τότε κατὰ πρῶτον εἰσῆχθη καὶ δευτέρως ἀγὼν τὸ ἀπλοῦν στάδιον, ὁ λεγόμενος

μενος στίλιχος δηλαδή δρόμος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ σταδίου καὶ πάλιν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ τέλους μέχρι τῆς ἀρχῆς. Ἐπειτα κατὰ τὴν ἀκόλουθον ὀλυμπιάδα 720 π. χ. προσετέθη καὶ τρίτο εἶδος δρόμου, ὁ στόλιχος ἦτοι δρόμος ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ σταδίου καὶ τανάπαλιν, ἀλλὰ πολλάκις ἐπαναλαμβάνόμενος. Ἄξιοσημείωτον δὲ ὅτι ἡ πολλαπλασiasis αὕτη τῶν ἀγωνισμάτων συμπίπτει μὲ τὴν αὔξησιν νῆς φήμης καὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς πανηγύρεως διότι μέχρι τοῦ 720 ἔτους δὲν βλέπομεν μετέχοντας αὐτῆς εἰμὴ τοὺς παρακειμένους κατοίκους τῆς μέσης καὶ τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου, Σπαρτιατάς, Μεσσηνίους Ἀρκάδας, Τριφυλίους, Πισότας, Ἡλείους καὶ Ἀχαιοὺς ἀπὸ δὲ τοῦ 720 καὶ ἐφεξῆς συρρέουσιν ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον ἐντεθεὶν ἐξ ἀπωτέρων ἑλληνικῶν χωρῶν ἀθληταὶ Κορίνθιοι, Μεγαρεῖς, Βιωτοί, Ἀθηναῖοι καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀσίας (Ἴωνες) ὥσει ὁ ἀγὼν προβαίνει γενικώτερος καὶ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ συνδέῃ μέχρι τινὸς τὰς τοσοῦτον ἄλλας διεσπαρμένους ἑλληνικὰς πολιτείας.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΧΑΝΙΑ

ΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΜΑΣ ΟΜΑΔΕΣ

Ἐκ πρώτης ὄψεως πολλοὶ θά ἀπηξίουσιν κἂν νὰ λάβωσι ὑπὸ ὄψιν ὡς ἀναξίαν λόγου τὴν ἀθλητικὴν μας κίνησιν καὶ ἐργασίαν. Τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν βεβαίως ἢ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κακοπιστίαν, τὸ εὐτελὲς καὶ τὸ μικρὸν τοῦ χαρκιτῆρος ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον παραγνωρίσῃ τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν γενομένην προσπάθειαν ἂν καὶ μὴ ἀποδώσασαν ἐν τῷ συνόλῳ τὸ προσδοκόμενα ἀποτελέσματα. Τοῦτο δὲν ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὸν γλίσχρον καὶ πενιχρὸν τῶν οικονομικῶν τῶν πόρων. Οἱ ἀθληταὶ μας ἔχοντες κατ' ἀρχὰς νὰ παλαίωσι πρὸς ἀπειράριθμα κωλύματα, οὐδέποτε ἀπεθαρρύνθησαν, ἀλλὰ πάντοτε προτάσσοντες ὡς σύμβολον τὸ ἀρχαῖον μας «οὔκ ἂν δύναιο, εὐδαιμονεῖν μὴ καμὴν» κατόρθωσαν κατόπιν ἀγρίας καὶ ἀπεγνωσμένης πάλης νὰ ἐπικρατήσωσι, νὰ κυριαρχήσωσι, νὰ ἐπιβληθῶσι.

Καὶ σήμερον αὐτόπται μάρτυρες βλέπομεν τὰ ἔργα των, ἄ-

τινα εἶνε ἡ δημιουργία τῶσων ἀθλητικῶν συλλόγων, περὶ ὧν πα-
ρακατιῶν θὰ εἴπομεν.

— ΤΑΛΩΣ —

Μία ἀπὸ τὰς ἐκλεκτοτέρας, με σφρίγγος καὶ ζωὴν ἀθλητικῆς ὀ-
μᾶδας καὶ ἡ πρώτη λαβοῦσα τὸ χρῆμα τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρί-
σεως. Δι' ὅπερ συγχαρητηρίων ἀξία. Ἡ ἐνεργὸς δράσις της χρο-
νολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1924. Κατ' ἀρχὰς περιορισθεῖσα εἰς μόνον
τὰ γνωστὰ ἑλληνικὰ ἀγωνίσματα, ἀργότερον ἐπεξέτεινε τὴν ἀ-
κτίνα τῆς ζωηφόρου δράσεώς της καὶ εἰς τὰ ξένα καὶ νέα ἀγω-
νίσματα, ἰδίως τὸ Φοῦτ—Μπόλ καὶ Βόλεϋ—μπόλ. Καὶ σήμε-
ρον μεθ' ἡμερηφανείας δύναται νὰ λέγῃ ὅτι καὶ εἰς ταῦτα οὐ μόν-
ον δὲν ὕστερήσει ἀλλὰ καὶ ἐπίδοσιν ἐπιτυχῆ ἔσχεν, ἔχουσα μέχρι
σήμερον τὸ πρωτάθλημα Χανίων.

Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τῶν ἐξῆς ἀθλητῶν :

Ζακυνθινάκης Γεώργιος, Μαπάκης Γεώργιος, Κασιά-
νης Πολέντας Κ., Παπαθανασίου Περ., Παπαδοσκελάκης Μ.,
Προυκάκης, Σπυριλάκης Ι. καὶ Κυρ. Χαϊδεμενάκης (παραιτηθεὶς
πρὸ μηνὸς καὶ προσχωρήσας εἰς τὸν Ἀπόλλωνα), Καλογεράκης
Ν., Ποντικάκης, Γ., Πανηγυράκης Μ. καὶ Γ., Παπαναγιωτάκης
Μ., Κυδωνάκης Μ., Καψωμενάκης, Κατσιφαράκης Α., Φουρά-
κης Ἐμ., Βροντουλάκης Κ., Σκαντζόγιας Γ., Ζερβουδάκης Ν.,
Μοάτσος Ἐπαμεινώνδας, Σαρρῆς Α., Τζανέτης Μ., Πρέβε Αλ.,
Κολιακουδάκης Μ., Κοντατζόγλου Φ., Φραγκιαδάκης Γ., Παπα-
δάκης Δ., Λεβεντάκης Ν., Γριλάκης Κατσούλης Γ., Λουγιάκης
Στέφανος, Κωδονίδης.
Κων)πόλεως ποδοσφ. Χ. Κυριαζῆ.

Αἱ ἄοκνοι προσπάθειαι τοῦ νῦν Δ. Σ. ἀπαρτίζομένου ἐκ τῶν
ἐξῆς : Γ. Λελεδάκη προέδρου, Κων. Μ. Φούμη Νικ. Μπιστολάκη
καὶ Θεασ. Ρίζου Ἀντιπροέδρων, Γ. Φατζημυελάκη Γεν. Γραμ.
Ἀντ. Τρακάκη εἰδ. γραμ. Κων. Βροντουλάκη Ταμίου, Περικλῆ
Παπαθανασίου Ἐφόρου γυμν. Ἐπαμ. Μοάτσου Κοσμήτωρος,
Ματθ. Πανηγυράκη Ἀντ. Μουντάκη καὶ Ν. Ζερβουδάκη. Περι-
τράνως μαρτυροῦσι ὅτι εἶναι σύλλογος ἂν καὶ ὑπὸ μαρασμὸν, ἀλ-
λὰ ἔχων τὴν θέλησιν νὰ ζήσῃ. Καὶ τὸ εὐχόμεθα ὀλοψύχως.

— ΑΠΟΛΛΩΝ —

Στὸ ὄνομα αὐτὸ ἐκπληκτος σταματᾷ κάθε φίλαθλος καὶ

πραγματικῶς κηδόμενος τοῦ ἀθλητισμοῦ μας. Ἐντὸς ἴμῳνον δύο μηνῶν, διάστημα ἀφαντάστως ἀπίστευτον πέντε δέκα φιλοπρόοδα παιδιὰ, κατῶρθωσαν νὰ δημιουργήσουν καὶ μᾶς παρουσιάσουν κατὰ τὸ πρωτοφανές διὰ τὴν πόλιν μας. Μίαν ἐμάδα τελείαν ὕψ' ἑλκας τὰς ἀπόψεις. Ἡ ἐνδελεχὴς καὶ συστηματικὴ ἐργασία, ἡ χαλκεύουσα δίκην σμίλης, καὶ ὡς ἄλλη σφύρα καὶ ἄκμων σφυρηλατοῦσα τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ ἐφήβου, πολὺ ταχέως θὰ ἐκδηλωθῇ ὁ ἀντίκτυπός της, εἴτε ἐν τῷ οἰκογενειακῷ καὶ κοινωνικῷ περιβάλλοντι.

Ἀκάματοι, ἀεικίνητοι, καταναλισκόμενοι εἰς πολυώρους συζητήσεις πολλάκις δὲ εἰς παννυχίδας, ὅπως συσκέπτονται διὰ τίνων μέσων ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον δὲ ἀναδεχθῇ ὁ ἀθλητισμὸς μας. Ποιοί; Οἱ ἀποτελοῦντες τὸν «Ἀπόλλωνα» ἡ ἀνθηρότης καὶ τὸ ἀκμαῖον τῆς ἐμάδος μᾶς ὑπόσχεται πολλὰ.

Ἀπαριζέται τὸ μὲν προεδρεῖον ἀπὸ τοὺς κ. κ. Α. Μανουσάκη, Α. Παντελοῦς, Ν. Χατζηγιανέλην, Ι. Τερεζάκη, Μ. Κούτσογλου, Β. Μαυροῦδην, Π. Καλογρίδην, Στ. Παπαδάκη, Γ. Πατεράκη.

Ἡ δὲ ἐμάς ἀπὸ τοὺς Β. Μαλατάκη, Ἰάκ. Χατζηγιανέλην, Δ. Μαστροκούλην, Ἀντ. Παντελοῦς, Ἐμ. Βλαχάκης, Ὁρ. Πέρσης, Ἀν. Σατζηγιανέλης, Ἰάκ. Ἐλχάκη, Γ. Καραβάν, Βάτος Καραβάν, Φ. Χατζηγιανέλην, Ν. Ρονδενκῶφ, Π. Τσάκωναν, Γ. Μανουσάκη, Ἀντ. Γαμπαδάκη, Ἀλ. Φρογουδάκη, Δημ. Μαλινδρέτο, Κ. Δεκανίδην, Π. Βουρδουμπάν, Ι. Τζανάκη, Α. Πολιτόπουλον, Δ. Δούπην, Σουροῦ Σατὲ Τζέτ, Ὁμ. Σεραφεμιδην, Ἐμ. Τσακίρη, Β. Μανούσον.

— ΙΩΝΙΑ —

Ὡς διάττων ἀστὴρ κατασχιλήσουσα τὸ ἀθλητικὸν στερέωμα, τῆς αἰγλης εἰς τὸ δυσθεώρατον τῆς λήθης φρέαρ κατεκριμνήσθη. Μία ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς ἐμάδας τῆς χθὲς, ἔχει πάμπολλα νὰ μᾶς παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν της. Ἀπὸ ἐπιτυχίαν εἰς ἐπιτυχία καὶ ἀπὸ θρίαμβου εἰς θρίαμβον πετώσα, ἀφοῦ ἠσθάνθη τὰς θωπείας τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ κοινοῦ εἰς τοὺς διαφόρους τῆ πρωτοβουλία της τελεσθέντας ἀγῶνας, ἐπέπρωτο, ἀλλοίμονο νὰ δοκιμάσῃ καὶ πολλὰς πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεις. Αὐτοδιαλυθεῖσα σχεδόν. Ὁ σημερινὸς ὁμῶς συναγερμὸς τῶν ἀθλητῶν μας δὲν ἄφησε καὶ αὐτὴν ἀσυγκίνητον. Καὶ μὲ μεγάλην μας χαρὰν βλέπομεν τὴν ἀνασύνταξίν της, ἥτις πιστεύομεν ὅτι θὰ εἶνε ταχεῖα καὶ ἀποτελεσματικὴ, δεδομένου ὅτι τὸ νῦν προεδρεῖον ἐνεπιστεῦ-

θη την σύνθεσιν τοῦ ποδοσφαιρικοῦ τμήματος, εἰς τὸν ἐκ Κων)-
πόλεως φίλον μας Χαρ. Κυριαζῆν ἕνα τῶν πλέον φημισμένων πο-
δοσφαιριστῶν τῆς πόλεώς μας. Τὸ πρεσβερεῖον συνίσταται ἐκ τῶν
κ. κ. Ρ. Κτιστάκη, Φωτιάδη, Μπατάκη καὶ ἄλλων, ὧν μᾶς δια-
φεύγουσι τὰ ὀνόματα.

— Κ Υ Δ Ω Ν —

Ὁ μόνος Ἀθλητικὸς σύλλογος ὅστις ἔλας ἀθορύβως πλὴν
λυσιστελῶς ὄρων. Ἀποτελούμενος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἀπὸ γυμνασιόπαιδας, ἔδειξε πραγματικῶς ὅτι πολλὰ δύναται νὰ
γίνωσι διὰ τῆς θελήσεως καὶ αὐτοπεποιθήσεως, χωρὶς νὰ ἐπικα-
λεσθῶσι οἱ φιλότιμοι οὗτοι ἀθληταὶ μας τὰ φῶτα τῶν διαφόρων
ψευτοηγητῶρων τοῦ ἀθλητισμοῦ, περιορίσθησαν εἰς μόνας τὰς
δυνάμεις των. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ; Νὰ ἔχωσι σήμερον μίαν ὀ-
μάδα μὲ πλήρη τὰ γυμναστικά των ὄργανα καὶ μὲ γήπεδον τὸ δι-
πλοῦν ἐγνώρισε τὸν ἰδρωτὰ τῶν κόπων των. Ἐνα μεγάλο εὖγε εἰς
τὰ ἀκούραστα αὐτὰ παιδιὰ.

Ἡ δὲ ὄμαξ ἀπὸ τοῦς

Γ. Μιχαλᾶν, Α. Παπαδάκη, Ε. Σφακιωτάκη, Ν. Λαμ-
παθάκη, Β. Σκουλούδη, Α. Ζολινδάκη, Κ. Ζολινδάκη, Α.
Δρακάκη, Γ. Μαλανδράκη, Γ. Γυπάκη, Μουσουράκη, Ρά-
πτην, Γ. Ξανθουδάκη. Κ. Α. Βουλγαρίδην, Κ. Μ. Βουλγαρίδην
Ε. Λουγιάκη, Περάκη, Α. Βλαχάκον, Ρ. Κουτσοιολιωῶρην
καὶ Μ. Μαλαξιανάκη.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΛΑΤΑΝΙΑ (ΙΑΡΔΑΝΟΣ)

Οἱ πρῶτοι θέσαντες τὸν θεμέλιον λίθον εἰς τὸ νὰ ἰδρυθῆ εἰς
τὸ χωρίον Πλατανιά Γυμναστικὸς Σύλλογος ἦσαν οἱ κ. κ. Βαρου
ξάκης Ἀντώνιος Καλαφατάκης Θρασύβουλος. Δὲν ἠρκέσθησαν
ὄμως νὰ τὸ εἰπῶσι. Ἀμέσως μεταβάντες εἰς τὸ καφφενεῖον ἀνε-
κοίνωσαν τὸν σκοπὸν των τοσαύτην δὲ χαρὰν ἠσθάνθησαν οἱ ὀ-
μοχώριοι ὥστε πλεῖστοι ὅσοι ἀμέσως ἤρχισαν νὰ ἐγγράφωνται
ἄλλοι μὲν ὡς ἀθληταὶ ἄλλοι δὲ ὡς συνδρομηταί. Δὲν εἶχε πα-
ρέλθῃ μὴν καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου εἶχεν περὶ τὰς 1500 ὀρ.
Ἀμέσως καὶ ἐνέργειαν, Ἀγοράζουσιν σχεδὸν πάντα τὰ ἀθλητικά

ὄργανα. Καὶ συγχρόνως παραγγέλουσι καὶ εἰς Ἀθήνας σήματα μετὰ τὰ χρυῖα μιὰ, κίτρινον καὶ κόκκινον, καὶ σφραγίδα μετὰ τὴν φράσιν Ἀθλητικὸς Σύλλογος Πλατανιά «Ἰαρδανος» καὶ ἔχουσαν εἰς τὸ μέσον δισκοβόλον, ἠγόρασαν δίσκον, ἀκόντια, σφαῖραν, βάρη, δύο φούτ μπόλ καὶ ἄλλα. Κατὰ δὲ τὴν 25ην Σεπτεμβρίου γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς : Καλαφατάκης Θρασύβουλος (Πρόεδρος), Βαρουξάκης Ἀντώνιος (Ἀντιπρόεδρος), Πουλαδάκης Χαράλαμπος (Γραμματεὺς) καὶ Γεωργακάκης Γεώργιος (Ταμίας).

Ἀθληταὶ δὲ οἵτινες μέχρι τώρα ἔχουν ἐγγραφῇ εἶνε περὶ τοὺς 25 τὰ ὀνόματα των δὲ κατὰ σειρὰν εἶνε τὰ ἑξῆς : Βαρουξάκης Ἀντώνιος, Καλαφατάκης Θρασύβουλος, Μαυροματάκης Μιχαήλ, Δερμιτζάκης Ἐμμανουήλ, Κουφιανάκης Ἰωάννης, Σταματάκης Γεώργιος τοῦ Μιχαήλ, Πουλαδάκης Χαράλαμπος, Σμυρλάκης Εὐστάθιος, Βιρουράκης Νικόλαος, Μαραμπουτάκης Νικόλαος Βιρουράκης Φώτιος, Καλαφατάκης Στυλιανός, Γεωργακάκης Γεώργιος, Φραγκάκης Νικόλαος, Τερεζάκης Ἐμμαν. Δερμιτζάκης Παῦλος, Κακολοδημητράκης Γρηγόριος, Πρωϊμάκης Σοφοκλῆς, Μαθιουλάκης Εὐάγγελος, Βαρουξάκης Γεώργιος, Φουμάκης Φίλιππος, καὶ Βαρουξάκης Ἡλίας.

Συγδρομηταὶ δὲ οἵτινες προσέφερον μόνον χάριν τοῦ Συλλόγου εἶνε : Αὐγουσιανάκης Μιχαήλ, Ἀγγελάκης Ἰωάννης, Λαδάκης Ἀναστάσιος. Προγούλης Γρηγόριος, Σνρατουδάκης Εὐάγγελος, Πατσουράκης Γεώργιος, Φραγκάκης Ἐμμανουήλ καὶ Φραγκάκης Κων/νίτος. Ὅσον ἀναφορὰ τὸ ποδοσφαιρικὸν τμήμα ἔχει μὲν ἄλλα μέλη ἐννοεῖται χωρὶς ἀρχηγόν, χωρὶς παίκτης χωρὶς προπονητήν. Εἶνε ὅμως τὸσαῦτα ἢ μανία τῶν παικτῶν ὥστε ἐὰν καταλλήλως προπονηθῶν θὰ δυνηθῶν νὰ ἀπαρτίσῃσιν μίαν πολὺ καλὴν καὶ ἰσχυρὰν οὐμάδα ἔσον ἀναφορὰ δὲ τὸ ἀθλητικὸν τμήμα, εἶνε πολλοὶ οἵτινες καταγίνονται ἐν γένει εἰς ὅλα, τὰς μεγαλυτέρας ὅμως καὶ πλέον ἐπιδόσεις δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅλας τὰς ἔχουν εἰς τὰς ρίψεις σφαῖρα, ἀκόντιον καὶ δίσκον. Αὐτὰ ἐν περιλήψει περὶ τοῦ Συλλόγου. Προκειμένου διὰ τὸ γήπεδον κατ' ἀρχὰς δὲν ὑπῆρχε, κατῴρθωσαν ὅμως μετὰ πολλὰ θάσσανα ὑπερπηθόντες τόσας ἀντιδράσεις οἱ δραστήριοι ἰθίνοντες ν' ἀπαλοτριώσωσι μέρος τῆς μοναστηριακῆς γῆς καὶ νὰ τὴν μετατρέψωσι εἰς γήπεδον χωρὶς ὅμως τὸ γήπεδον αὐτὸ νὰ εἶνε καταλλάως ἐπίδιορθωμένον. Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτὰ δὲν εἶνε ἀρκετὰ ; Τί ἄλλο θέλετε ἀπὸ ἓνα σύλλογον μὸλις τριῶν μηνῶν ζωὴν ἀριθμοῦντα ;

Ἐν Πλατανιά τῇ 19 Νοεμβρίου 1927.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΗΓΑΙ

Τὰ μέχρι τοῦδε ὡς μῦθικὰ καὶ ἀνύπαικτα θεωρούμενα ταῦτα πρόσωπα, διὰ τῶν γενομένων καὶ ἐν Κρήτῃ ἀνασκαφῶν καὶ ἱστορικῶν μελετῶν, ἀποδεικνύονται ἱστορικά, συνδεδεμένα ἀρρηκτως μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἡμετέρας Πατρίδος.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ νέοι τῆς πόλεως Χανίων ἐξ ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ ἔλαβον αὐτὰ ὡς προστάτας τῶν ὑπ' αὐτῶν ἰδρυθέντων δύο ἀρίστων γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν σωματείων, τοῦ ἑνὸς ἐν τῇ πόλει Χανίων καὶ τοῦ ἐτέρου ἐν τῇ κωμοπόλει Χαλέπας, θέλοντες νὰ καταστήσωμεν μετὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ τὴν ἐν τῇ ἀρχαιότητι δρασίαν των, παρεκαλέσαμεν τὸν σεβαστὸν καθηγητὴν καὶ διακεκριμένον φιλόλογον κ. Γεώργιον Λελεδάκη, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ δώσῃ ἡμῖν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτυπομένης «Ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Κυδωνίας» τὰς ὑπ' αὐτοῦ συλλεγείσας περὶ τῶν δύο τούτων ἡρώων τῆς ἀρχαιότητος βιογραφικὰς εἰδήσεις πρὸς δημοσίευσιν.

Διὰ τῆς μελέτης ταύτης, ἴην ὅποιαν συνιστῶμεν εἰς ἅλους τοὺς φιλάθλους, ὄχι μόνον ἀγνώστους σελίδας τῆς ἡμετέρας νήσου μανθάνομεν ἀλλὰ καὶ φαινόμεθα μὴ ἀγνοοῦντες τὴν δρασίαν τῶν ἡρώων, τοὺς ὑποίους ἐπὶ κεφαλῆς τῶν σωματείων ἡμῶν ἐθέσαμεν. Τὸ Ἡμερόγιον ἡμῶν ἐκπληροῦν οὕτω διπλοῦν σκοπὸν, θεωρεῖται εὐτυχῆς τυγχάνον τοιαύτης πολυτίμου καὶ ἐπικαίρου θέματος συνεργασίας.

Α΄. Ο ΚΥΔΩΝ

Ἐκ τῶν μνημονουμένων ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῆς Κρήτης βασιλέων λέγεται ὅτι ἦτο καὶ ὁ Κύδων. Κατὰ τὸν Πausανίαν ὁ Κύδων ἦτο υἱὸς τοῦ γενάρχου Τεγεάτου ἐξ Ἀρκαδίας, εἰς τὸν ὅποιον κατὰ τὴν παράδοσιν ἦλθε μάντευμα ἐνεκα ἀκασιπίας τῆς χώρας ὅτι ἔπρεπε νὰ μετοικήσωσιν ἐκουσίως εἰς Κρήτην οἱ υἱοὶ τοῦ Κύδων, Ἀρχίδιος καὶ Γόργυς καὶ ὅτι πράγματι ἐκ τοῦ Κύδωνος, ὁ ὅποιος ᾠδήγει λαὸν τῶν Ἀρκαδῶν καὶ ἐγκρατεστάθῃ εἰς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Κρήνης, ὠνομάσθη ἡ χώρα Κυδωνία.

Τὴν παράδοσιν ταύτην καθ' ἣν ὁ Κύδων κατήγετο ἐκ Θνητῶν, μὴ παραδεχόμενοι οἱ Κρήτες ἐξ ἐγωϊσμοῦ ἔλεγον ὅτι ὁ Κύδων ἦτο υἱὸς τοῦ Ἐρμού καὶ τῆς Ἀκακαλίδος μᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Μίνως.

Καὶ ἐν νομίσματι τῆς Κυδωνίας ὑπάρχει παράστασις ἐν τῇ ἐτέρᾳ ὄψει νομίματος, εἰς τὴν ὁποίαν παῖς παρίσταται θηλαζόμενος ὑπὸ κυνός. Πολλοὶ φρονοῦσιν ὅτι ὁ παῖς οὗτος θὰ εἶνε ὁ Κύδων, ὁ ὁποῖος ἅμα τῇ γεννήσει ἐκ κλεψιγαμίας ἐκ τῆς Ἀκακαλίδος καὶ ἵνα μὴ γνωσθῇ τὸ ἔγκλημα ἐραΐφθη κατὰ τὴν κοινὴν παράδοσιν εἰς τὸ δάσος καὶ ὁ φιλόστοργος πατὴρ εἶτε Ἀπόλλων, εἶτε Ἐρωμῆς, ἔστειλε κύνα, ἣτις ἐθήλασεν αὐτὸν ἵνα μεγαλώσῃ καὶ βασιλεύσῃ τὴν χώραν.

Ὁ Δάπερ ὅμως ἐν τῷ κεφαλαίῳ περὶ νομισμάτων τῆς Κυδωνίας ἐπεξηγῶν τὴν ἐπὶ τοῦ νομίματος παράστασιν, λέγει ὅτι λύκαινα φαίνεται ἰσταμένη (ἐπὶ τῶν ποδῶν) μὲ ἐν βρέφος προσηλωμένον εἰς τοὺς μαστούς της καὶ θηλάζον αὐτήν, καὶ ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ προσαρμόσῃ τις πρὸς ἐκεῖνο, ὅπερ διηγεῖται ὁ Ἀντώνιος Διβεράλης : ὁ Ἀπόλλων λέγει συννευρεθεὶς λάθρα μετὰ τῆς Ἀκακάλλης, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Μίνως ἠξέγεννησεν υἱόν, τὸν ὁποῖον ἡ μήτηρ ἔρριψεν εἰς ἐν δάσος ἐν τῇ Κρήτῃ ἀπὸ φόβου νὰ μὴ γείνη τὸ ἔγκλημά της γνωστόν εἰς τὸν πατέρα.

Ἄλλ' ὁ Ἀπόλλων ἐφρόντισε νὰ στείλῃ ἐκεῖ λύκαινας, οἵτινες οὐ μόνον τὸν ἐθήλασαν ἀλλὰ καὶ τὸν διαφύλαξον ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἄγρια θηρία. Ποιμένες δ' ἐλθόντες εἰς τὸ μέρος τοῦτο εὗρον τὸ παιδίον καὶ λαβόντες ἀνέθρεψαν, ἠύξησαν καὶ ὠνόμασαν Μελέτην. Ὅταν ἠύξῃθη καὶ ἐμεγάλωσε ὁ Μίνως ἠθέλησε νὰ εὗρῃ τρόπον νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸν Σαρπηδόνα, γνωστὸν ἀδελφὸν τοῦ Μίνως, ἐπέβη πλοίου καὶ μετέβη εἰς τὴν Καρίαν τῆς Μ. Ἀσίας, ἐνθα ἔκτισε πόλιν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Μελέτην. Ἐνταῦθα συνεζεύχθη τὴν Εἰδοθέαν, θυγατέρα τοῦ Εὐρώτα, βασιλέως τῆς Λυκίας ἐξ ἧς ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Καῦνον καὶ μίαν θυγατέρα καλουμένην Βίβλιν.

Διὰ τοῦ μύθου τούτου ἐκτός τῆς ἡρωϊκῆς ὑποβολῆς δηλοῦται καὶ ἡ ἐπικοινωνία ἐκ νέου τῶν Λυκίων, μετὰ τῶν Κρητῶν καὶ ἡ κτίσις τῶν πόλεων Μιλήτου, Καῦνου κλπ.

Καὶ ὁ Πανσανίας (Φωκ. 7. 2 καὶ 16. 3) ἀναγράφει παρομοίαν παράδοσιν καθ' ἣν ὁ Ἀπόλλων συνεγένετο τῇ Ἀκακαλίδι ἐν Οἴαρᾳ καὶ ἐν οἴκῳ Καρμόνορος καὶ ἐγένοντο παῖδες Φυλακίδης καὶ Φύλανδρος, οἵτινες ἐτρέφοντο ὑπὸ αἰγὸς πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ὁποίας οἱ Ἐλύριοι ἀπέστειλαν εἰς Δελφούς αἶμα χαλκοῦν. «Ἔστι δ' ἐν τοῖς Κρητικοῖς ὄρεσι καὶ κατ' ἐμὲ ἐτι Ἐλυρος πόλις. Οὗτοι οὖν αἶγα χαλκῆν ἀπέστειλαν εἰς Δελφούς· δίδωσι δὲ νηπίοις ἢ αἶξ Φυλακίδι καὶ Φυλάνδρῳ γάλα, Παῖδας δὲ αὐτοὺς οἱ Ἐκύριοι φασιν Ἀπόλλωνός τε εἶνε καὶ Ἀκακαλίδος νύμ-

φης· συγγένεσθαι δὲ τῇ Ἀκακλίδι Ἀπόλλωνα ἐν πόλει Τάρρα καὶ ἐν οἴκῳ Καρμάνορος».

Εἶτε ἐκ τοῦ ἐνὸς εἶτε ἐκ τοῦ ἄλλου κατήγετο, ὁ Κύδων ὑπῆρξε καὶ ἦτο βασιλεὺς τοῦ ἐν τοῖς δυτικοῖς μέρεσι τμήματος τῆς Κρήτης. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο ἰσχυρότερος καὶ διοργανωτὴς τῆς χώρας καὶ εἶχε θείαν τὴν καταγωγὴν ὀνομάσθη ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ χώρα Κυδωνία ὡς εἶδομεν ὅτι συνειθίζεται κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔσθαι καὶ τὸ ὄνομα Κυδωνία.

Ἐκτὸς τῆς φιλοπατρίας ὁ Κύδων διεκρίνετο, κατὰ τὸν Ζηρόβιον, καὶ διὰ τὴν ὁμολογουμένην φιλοξενίαν του ὥστε νὰ μείνῃ παριουμώδης καὶ νὰ ἀποθαναιωθῆ διὰ τοῦ χρόνου τὸ λόγιον «αἰεὶ τις ἐν Κύδωνος», ἕπερ ἐδήλου οἶκον φιλόξενον πάντοτε καὶ ἐλευθέριον.

Ο ΤΑΛΩΣ

Ὁ Τάλως ἢ Ταλῶς ἦτο χαλκοῦς γίγας, κατασκευασθεὶς, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου, καὶ δωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Κρήτης Μίνωα, καὶ εἶχε μίαν μόνον φλέβα, ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν, ὑπὸ τοὺς ὄνυχας.

Παρὰ τοῦ Μίνωος ἔλαβε ἐντολὴν νὰ προφυλάτῃ τὴν Κρήτην ἀπὸ τῶν ὄνυχων κατ' αὐτῆς ἐπιδρομῶν. Πρὸς τοῦτα ἔτρεχε τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου αὐτῆς, κατοπεύων τὰ καταπλέοντα πλοῖα.

Ὅταν ὁμως κατέπλευσαν εἰς Κρήτην οἱ Ἀργοναῦται, ἡ Μάγισθα Μήδεια, ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ ἀποβιβάσθωσιν εἰς αὐτήν, τὸν ἐμέθυσε καὶ τὸν ἐφόνησε, ἀφαίρεσάσα παρ' αὐτοῦ τὸν ὄνυχα, ἐξ οὗ καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ πάθῃ.

Ὁ Παυδανίας, ἐν Ἀχαιοῖς, λέγει τὸν Τάλων υἱὸν τοῦ Οἰνοπίωνος : Ἀνὰ χρόνον δὲ καὶ Οἰνοπίωνα εἰς τὴν Χίον κἀτάροι ναυδὴν ἐκ Κρήτης, ἀφικέσθαι δὲ καὶ τοὺς παῖδας Τάλων καὶ Εὐάνθη καὶ Μέλανα καὶ Σαλαγόν τε καὶ Ἀθάμαντα.

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐν Ἀρκαδικοῖς λέγει τὸν Τάλων, υἱὸν τοῦ Κρητός. «Κιναιθὼν δὲ ἐν τοῖς ἐπεσὶν ἐποίησεν ὡς Πάδαμανθες μὲν Ἡφαίστου. Ἡφαίστου δὲ εἶναι Τάλων, Τάλων εἶναι Κρητός παῖδα».

Προσθέτει δὲ ὅτι ὑπῆρξε καὶ βασιλεὺς τῆς Κρήτης ἐκ τῶν πρώτων, μυθολογουμένων πρὸ ἢ μετὰ τὸν Ἡφαίστου ἄγνωστον.

Ὁ δὲ Ἀπολλόδορος ὀνομάζει τὸν Τάλων τριγίγαντα γράφων : «Ὅσα τ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ πάθον ἄλγιστα τετληότες χάλκεων τριγίγαντα δοκεύμενοι, ὅφρ' ἰκόμεσθα ὅς γὰρ οἱ οὐκ εἰς λαίμενων ἔντισθεν ἰκέσθαι».

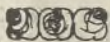
Υἱὸς τοῦ Τάλω λέγεται κατὰ τοὺς ὀχολιστάς ὁ Λεῖκος ὅστις ὑπὸ τοῦ Ἰδομενέως ἐκότρατεύσαντος εἰς Τροίαν εἶχεν ἐγκαταλειθῆναι φύλαξ τῆς μοναρχίας.

«Λεῦκος τοῦ χαλκοῦ Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱός, ὅτινι Ἰδομενεὺς καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀπαίρων. Τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰδομενεῶς, ὃς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰδομενεῶς, ἀνεῖλε, Μήδαν καλουμένην καὶ τὴν θυγατέραν Κλειοθήραν, ἦν ὑπόδεχοτο δῶδεν αὐτῇ γυναῖκα, ἐπειδὴν ἀπὸ τῆς Τροίας ἐπιτρέψῃ. Ἀντίλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς Ἴφικλον καὶ Λεῦκον. Ἐπαγελθὼν δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ Τροίας ἐξετύφλωσεν αὐτὸν τὸν ἀποστάτην Λεῦκον.»

Τὸ ὄνομα τοῦτο εἶχε καὶ ἀνεψιὸς τοῦ περιόδημου ἐκ Κρήτης ἐφευρέτου Δαιδάλου, ὃστις ἐμαθήτευδε παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐφευρέτης τοῦ τριόγος καὶ τοῦ κροαμεντικοῦ τροχοῦ καὶ τῶν ἄλλων. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐδόθοντο αὐτὸν ὁ θεῖος, μὴ αὐτὸν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὑπάρχει κατὰ τοὺς Ν. Δ. πρόποδας αὐτῆς τάφος, ὃστις, κατὰ τὸν περιηγητὴν Παυσανίαν, λέγεται, ὅτι ἦτο τοῦ Τάλω, τιμωμένου ὡς ἠρώος.

Ὁ Τάλος ἢ καὶ Ταλῶς οὗτος δὲν φαίνεται διάφορος τοῦ Κρητικοῦ Διὸς ἢ τοῦ Ἡλίου Ταλῶ, (Ταλατοῦ) ἐκ τοῦ ὁποίου προήλθε καὶ ἡ παράδοσις περὶ τοῦ τριῶς περὶ τὴν Νῆσον περιφερομένου, τοὺς ξένους ἐν ἠλόγερῳ ἐναγκαλιούμῳ πνίγοντος. σημαίνουσα κατὰ τὸν τὰς τρεῖς περιόδους τοῦ ἔτους.

Καὶ ὁ Βουρβανὸς λέγει ὅτι Ταλαῖα ὄρη ἐκαλοῦντο τὰ κατὰ τὸ νῦν Μεσιδῶνι τοῦ Μυλοποτάμου, ὅπερ καὶ ἐκ μεταγενέστερων ἔρευνῶν θεωρεῖται ὀρθότερον, διότι καὶ ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή ὑπὲρ Ἀρτέμιδος δεικνύει ὅτι ἐνταῦθα ἦτο ἐν ἀκμῇ ἡ λατρεία τοῦ Ταλαίου Ἑρμοῦ. Οὐδόλωρ ὁμοῦ ἀπίθανον ὡς παραδέχονται ἄλλοι καὶ πολλὰ τῆς νήσου ὄρη ἐκ τοῦ ἀνακτος τοῦτου νὰ ὀνομαζόντο ὡς καὶ τὸ Ταλαῖον ὄρος ἄνωθεν τῆς πόλεως Ὀλοῦντος (νῦν Ἐλοῦντα τοῦ Μεραυπέλου) ἐνθα ἐτιμάτο ὁ Ταλαῖος Ζεὺς καὶ ἐγένετο γυμνικός ἀγὼν Ταλαϊδίτης καλούμενος

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Κατὰ τὸ ἔτος 1899, ὅταν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Μπόερς εἶχον πόλεμον ἐναντίον τῶν Τρανσβαλιῶν ἢ πόλις Μαφεκίγκ τῆς Ν. Ἀφρικῆς ἢ ὁποία ἦτο Ἀγγλικὴ ἀποικία, ἐπολιορκήθη στενῶς ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Τράνσβαλ. Ἐντὸς τῆς πόλεως δὲν ὑπῆρχε ἀγγλικὸς στρατὸς, παρὰ μόνον 700 ἄνδρες οἱ ὅποιοι κατοῦν ἐ-

γιναν 1000 αὐξηθέντες κατὰ 300 οὔντινες ἤλθον ἀπὸ τὰ περίξ τῆς Μαφελίγκ.

Ἀπὸ τὸ σῶμα αὐτὸ τῶν 1000 ἀνδρῶν ἦσαν ὑποχρεωμένοι ἄλλοι νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἄλλοι νὰ μεταφέρουν τὰς ἀγγελίας, καὶ ἄλλοι νὰ εἶναι ἀστυφύλακες. Τοῦτο ὅμως ἦτο ἀδύνατον, διότι ἡ δύναμις ἢ ὁποία θὰ ἐπιτίθετο κατὰ τὸν ἐχθρῶν, θὰ ἦτο μικρὰ καὶ ἡ πύλις θὰ ἐκυριεύετο. Διὰ τοῦτο ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως καὶ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ Πάδεν Πάουελ, διέταξε τὸν ἀρχαιώτερον ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν Λόρδον Ἐδουάρδου Σέσιλ, ὅπως συναθροίσει ὄλους τοὺς νέους τῆς Μαφελίγκ καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐνδύσει μὲ ὁμοιομόρφους στολὰς καὶ τοὺς προημινάσει εἰς τὰ στρατιωτικὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς νοσοκόμους, ἀφοῦ λοιπὸν κατηρτήσθη τὸ σῶμα τοῦτο τῶν νέων οἱ ὅποιοι ὀνομάσθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους Boy Scout (πικιδιμὴ περίπολος), ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τῶν νοσοκόμων, τῶν ἀγγελιοφόρων καὶ τῶν ἀστυφυλάκων. Οἱ ἀντικαταστηθέντες δὲ ἄνδρες τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους στρατιώτας τῆς Μαφελίγκ, ἐπετίθησαν κατὰ τῶν τρανσδαλινῶν. Οἱ πρόσκοποι δὲ τότε ἔδειξαν μεγάλην αὐτοθυσίαν καὶ πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων. τῶν διὰ τοῦτο, μὴ φειδόμενοι τὰ ἐχθρικά βόλια, μετέφερον τοὺς τραυματίας εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰς ἀγγελίας ἀπο τὸ ἐν σημεῖον εἰς τὸ ἄλλο. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις μετὰ τὴν νίκην ἐπαρασημοφόρησε ὄλους τοὺς νέους τῆς Μαφελίγκ. οὔτινες εἶχον ἀποτελέσει τὸ πρῶτον Προσκοπικὸν σῶμα. Μετὰ ταῦτα εἰς ἕλην τὴν Ἀγγλίαν ἐδιδρύθησαν προσκοπικοὶ ὀμάδες ὡς ἡ τῆς Μαφελίγκ. Κατόπιν ὁ προσκοπισμὸς εἰσήχθη εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς ὄλα τὰ ἄλλα κράτη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲ ὁ προσκοπισμὸς εἰσήχθη τὸ ἔτος 1910 διὰ τοῦνο ἐλέπομεν τοὺς Ἑλληνας προσκόπους νὰ προσφέρουν τὰς δυνατὰς βοηθείας εἰς τὸν στρατὸν μας κατὰ τὸ 1912 καὶ ἐντέθεν. Οἱ Ἑλληνας πρόσκοποι ἐπίσης ἔδειξαν τὰ εὐγενῆ αἰσθηματὰ των πρὸς τὴν πατρίδα μας κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῆς Τουρκίας εἰς Μ. Ἀσίαν. Ὁ προσκοπισμὸς εἰς τὴν πόλιν μας εἰσήχθη τὸ 1914 Κατὰ τὸ ἔτος δὲ αὐτὸ ὁ ὑποργὸς κ. Λουκῆς Ροῦφος παρέδωσε εἰς τὸ Ἀ΄ Προσκοπικὸν σῶμα Χανίων τὴν σημερινὴν τὴν ὁποίαν ἔχει σήμερον ἡ Ἀ΄ Προσκοπικὴ ὀμάς τῆς Πόλεώς μας.

Προδοκῆκι Κρήτις

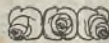
ΛΑΜΠΡΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΙΚΙΔΗΣ

Τὰ μόνα εὐεργετικά ἰδρύματα τὰ δρῶντα τελεσφόρως καὶ διὰ τὰ ἑποια δύνανται νὰ σεμνύνεται ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία εἶνε τὰ τῶν Ἑθνικῶν καὶ Ὀρφανοτροφείων, ἀτινα ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας ἐπληθύνθησαν. Δὲν ἤρκει μόνον τοῦτο, διότι ἡ ἰδρυσις τῶν δὲν συνεπήγετο καὶ τὴν ἀνταξίαν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ. Ἀπαιτοῦνται χεῖρες στιβαραὶ, ἄνδρες μὴ ἀποθλέποντες εἰς τὴν θεραπείαν συμπερόντων, ἰδιοτελῶν καὶ τοιοῦτοι ὁμοιάζουσι σταγόναις αἵματος ἐν Ὀκεανῷ. Ἀπαιτεῖτο ἐργασία ἐνδεδελεχῆς, ἀφωσίωσις καὶ προσήλωσις, περιθαλψίς καταναλίσκουσα αὐτοὺς ὄχι μόνον εἰσῶρος ἀλλὰ καὶ παρηγορίαν. Καίτοι οὕτως, ὡς εἴπομεν ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν πολλοὶ ὀλίγους - Ὁ κ. Λ. Κ. Λαμπρικίδης δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολή, καὶ ταῦτα γράφοντες προσκρούσομεν εἰς τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ χαρακτήρα. Εἶνε ἀπὸ τοὺς ὀλίγους καὶ δυσσευρέτους τούτους ἀλτρουϊστάς. Φυσιογνωμία συμπηθῆς εἶς τε τοὺς πολιτικοὺς κύκλους καὶ τοὺς προσφυγικοὺς διὰ τῆς ἀόκνου καὶ καρποφόρου ἐργασίας του εἶνε εἰς ἀπὸ τοὺς συμβάλλοντα· διὰ τὴν στοργικὴν μόρφωσιν, τῶν ἀτυχῶν καὶ τραυματισμένων ἀποκλήρων.

Ἄγων τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νέος πλήρης σφρίγγου, συνεπῆς εἰς τὴν ἱεράν καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἣν ἔχει, ἐγεννήθη ἐν τῇ ἀνθηρᾷ καὶ ἐπὶ πολυτισμῷ φημιζομένης πόλεως τῶν Βρυούλλων τῆς Μικρασίας. Ἀπὸ τὸ 17ον ἔτος ἐρρίφθη εἰς τὸν κοινωνικὸν στρόβιλον, πεποικισμένος καὶ ἐρωδισμένος μὲ τὰ προσόντα καὶ ἐφόδια ἐκεῖνα, δ.ἀ τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίζει τις τὸ πᾶν. Τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶον τοῦ χαρακτήρος του, δὲν ἤργησε νὰ τοῦ γνωρίσῃ ἡμέρα; εὐτυχεὶς δπου ἠργάσθη, εὐδοκίμως εἰς τὰ τῆς γεννητείας του σχολεῖα. Τοῦ λογιῶν Ἑρμοῦ θεικώτης ἐνθερμὸς καὶ τῶν γραμμάτων ὀτρυνὸς θεράπων, τῆς θύραθεν καὶ ἔσω Παιδείας κάτοχος, ὡς τυγχάνων ἀπόφοιτος τῆς τότε ἐχούσης εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς Σμύρνης, μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, μὲ τὴν πλημμυρισμένην θλίψιν, καὶ μὲ τὸν πικρὸν πόνον, καὶ τὴν μύρην νοσταλγίας τοῦ ἐκπατρισμοῦ ἐπεδίωξε ὅπερ καὶ ἐπέτυχε τὴν οὐμπτηξίν καὶ ὀργάνωσιν τοῦ ἐφεδρικοῦ ἐν Ἀθήναις, κόσμου τῆς Μικρασίας μετ' ἄλλων πραγμάτων. Ἡ πολυτίμος δρᾶσις του εἰς τὰ ὀρφανοτροφεία, μακρῦρικ ἀψευδῆ, περιτράνωσ δεικνύουσι τὸ μέγα καὶ ἔξοχον τοῦ ἀν-

δρός. Περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἀκροθιγῆ ταύτην σκιαγραφίαν ἀνδρός, ὅστις δὲν ἀμφιδάλλομεν ὅτι αὔριον θὰ εὑρεθῆ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀκρίδαντος. Οὐδέποτε πικραπαίει πελινδρομῶν, ἢ ρυμουλκούμενος. Εἶνε προστάτης τῶν θυμάτων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας τῶν στρατιωτικῶν μας, Δὲν κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπεκταθῶμεν, καθ' ὅσον ἡ ἐνταῦθα δρᾶσις του, διὰ τῆς συστηματικῆς ὀργανώσεως τῶν μικρῶν μας ὀρφανῶν εἰς ἀθλητικὰς ομάδας ὅπως τοὺς κρατεῖ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ μαῦρα πλήγματος τῆς τύχης καὶ διέρχονται τὰς ὥρας των μὲ ὀλιγωτέρην πικρίαν, εἶνε ἀνώτερος παντὸς ἐπαίνου, πάσης κολακίας καὶ ἐγκωμίου. Διότι ἡ ἀρετὴ, ὃ ἀλτροῦσμός δὲν ἀναγνωρίζει ἐκανοποίησιν ἄλλην ἢ τὴν ἐνδόμυχον τῆς συνειδήσεως. Εὐχῆς ἔργον θὰ ᾔητο τὸ ὑπόδειγμα του νὰ ἐμιμοῦντο καὶ ἄλλοι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, θὰ τὸν παρακαλέσωμεν ὅπως δεχθῆ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ἀπάσης τῆς κοινωνίας μας.

Χανία

Μὴ δυνηθέντες λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ τυπογραφείου ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν νὰ περιλάβωμεν καὶ τὸ φιλολογικὸν μέρος ζητῶμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς μας συνδρομητάς, ὑποσχόμεθα ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ τὸ παρακολουθήσωσι εἰς προσεχῶς ἐκδοθησόμενον περιοδικόν, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ὁ ἀπαράιτος σύντροφος κάθε οἰκογενείας.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς πάντας τοὺς συμβαλλόντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἡμερολογίου, ἰδιαιτέρως τὸν γεναῖον καὶ φίλαθλον μας Διοικητὴν τῆς Μεραρχίας Κρήτης κ. Παναγιωτάκον ὡς καὶ τὸν πολυῶμονα καὶ εὐρυμαθῆ Ἰπασπιστὴν κ. Μυλωνάκιν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ

ΔΕΙΞΕ ΟΡΩΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΟΝ

BLACK

FLAG

ΤΟ ΜΠΛΑΚ - ΦΛΑΓΚ

δεν άπονα κώνει άπλως αλλά ΦΟ-
 ΝΕΥΕΙ άλανάστως Κορέους,
 Ψύλλους, Μύιας, Κουνούπια, Σκνί-
 πας, Κατσαρίδες, Μυρμήκια, Τσιμ-
 πούρια, παράσιτα ζώων, Φθειρας
 Ψιδικων πτηνων και πουλικων,
 έντομα φυτων και άνθρων (Κάρπι-
 αις), Σκώρον κλπ.

Μας άπαλλάσσει ού ω τών ένο-
 χλητικων φορέων τών παντιειδών
 μικροβίων του Τυφοειδους
 πυρετου, Φθίσεως, Έ-
 ξανθηματικού Τύφου, Έ-
 λονασίας κλπ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑΝΙΚΩΣ

Είς φαρμακείον	Στ. Μπιτσάκη
»	Γ. Μανιουδάκη
»	Άρ. Σπυριδάκη
»	Γ. Κεσιμάτη
»	Έλ. Λεκανόου
»	Νικ. Μουντάκη
» Παντοπωλείον	Β. Κανιτσήκη

Πώλησις Διανική και Χονδρική και περὰ τοίς
 δι' όλην τήν Κρήτην Αντιπροσώποις

Ι. ΑΠΟΚΟΡΩΝΙΩΤΗΝ & Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΟΝ

ΧΑΝΙΑ (Προκουαία)

Ζητούνται δραστήριοι Αντιπρόσωποι εις τὰς διάφορους
 Έπαρχίας της Νήσου μας.

